

La Teresa de Can Marcó de Can Llevàs

La Teresa Negre i Castelló és una dona que poca gent coneix, degut a que viu en un paratge on poques persones han estat.

El mas de Can Marcó de can Llevàs es troba situat a la vall del Celrè per sota de Can Mascort. La Teresa viu amb dos dels seus fills i ens hem traslladat allà per fer-li aquesta entrevista

— **Ens podria dir el dia que va nèixer?**

— El dia que vaig nèixer no li puc pas dir. Era el maig però el dia no el sé. Va passar una desgràcia, quan jo neixia el meu avi moria. Quines coses tan terribles, eh? Aquest mes de maig passat he fet vuitanta-tres anys.

— **Vostè és filla d'aquesta casa?**

— No. Jo fa seixanta dos anys que visc aquí. Ara el dia 10 de juny els ha fet. Són coses que te'n recordes. Mira, sóc filla de Can Viola. Ara està tot espatllat. Em faria por d'anar-hi ara. La gent es torna tant dolenta que és un fàstic, mira.

— **Així, com és que va venir a viure aquí?**

— La casa és de part del meu home, Déu l'hagi perdonat. Em vaig casar amb en Siset, i vaig venir aquí. Quan vam venir aquí jo tenia vint-i-un anys i en Siset en tenia vint-i-sis. Va morir jove, al seixanta-cinc anys. El van fer partir molt, pobret, perquè va fer el servei i quan ja havia acabat el servei el van fer anar a l'Àfrica. Però encara estic contenta perquè al morir no va patir gota.

— **És molt vella aquesta casa?**

— Va morir una tia que jo tenia que li faltava un any pels cent i ja n'era filla. Té dos-cents o tres-cents anys, almenys. Primer vam fer com una barraca, acabat vam anar engrandint la casa. Vam anar engrandint i vam anar fent. La gent ho feia així llavors. No era pas com ara, no. S'havia d'anar fent de la manera que es podia.

— **Aquesta tia que diu vivia aquí amb vostè?**

— Sí. Vaig tenir molta paciència també, eh? La vaig cuidar sempre. Va estar potser un any o dos al llit, però mira, encara la feia aixecar. Perquè ella s'havia portat molt bé amb mi, eh? Quan jo tenia els fills petits ella anava a segar l'herba perquè teníem unes vaques

grosses, teníem bestiar. I anàvem amb la carreta a llaurar. I anava a portar feixos a Girona.

— **Ha tingut mai ganes de marxar d'aquí?**

— No, jo no. Ganes de marxar no. Perquè he de marxar? Si jo estic bé aquí, que tinc l'aire a la porta. Perquè he de marxar d'aquí?

— **Ha estat a molts de llocs fora d'aquí?**

— Som estat a Barcelona, però no gaires vegades. Tinc un fill a Vilafranca i per anar-hi es passa per Barcelona.

— **Coneix a molta gent de Quart?**

— De Quart ara no conec a ningú perquè no hi solo anar gaire. Abans sí que hi anava. Quan la guerra anàvem a comprar el pa a Quart, i abans el féiem de blat de mor. Llavors vam patir molt perquè teníem la mainada petits.